

наемни кола до тамъ бесплатно. Отъ страхъ селянитѣ да не бавятъ юзбашията за едно малко врѣме се распорѣдихъ и събрахъ паритѣ, като даваше всяки мило за драго, само и само да се махне юзбашията отъ селото имъ. И наистина до вечерята сполучихъ и го испратихъ заедно съ изисканитѣ му пари и коля. За утрѣщний день жътвата, която още не бѣше свършена, всяки се распорѣди на работата си и отиде да си жъне на нивата безъ никакво душевно колебание.

Въ понеделникъ 4-й Юлий, него день часътъ гдѣ единъ, два по турски утреньта, дохожда при мене свещеникъ П. Станчо Колевъ и ми казва: „Учителю! Хайдѣ да ви поразвѣда до чукитѣ. така ся нарича тамъ едно бърдо малко къмъ С.-Истокъ отъ селото на $\frac{1}{4}$ часъ; защото, казватъ людитѣ, че се чували топовни гърмежи, за да послушаме и видимъ и ний наистина ли е това нѣщо.“ Готовъ на неговата покана, ставамъ и тръгивамъ съ него и пхтѣтъ къмъ кждѣто води на рѣченото мѣсто, щото като пристигнахме тамъ, сѣднахме на едно високо мѣсто и зехме да се поослушваме, а защото мѣстото бѣше високо и на права линия идеше къмъ Ханъ боазъ отъ насъ всичкото топовно гърмѣние достигаше до ушитѣ ни.

Ний зарадвани отъ сърдце и душа до уши, само съ едно „охъ Боже! дано Руситѣ скоро надвиятъ и да ни отгърватъ се съдържаше всичката ни молитва и постояннитѣ топовни гърмежи отъ врѣме на врѣме, като три едно подиръ друго тупъ, тупъ, тупъ, достигнахъ до ушитѣ ни, щото сърдцата ни се пълнихъ отъ радостъ и викахме дано се исплашатъ тия заглѣти Турци и да се разбѣгатъ. — Въ това врѣме макаръ и да се отваряхъ помежду ни частни разговори, нѣ тии пѣмахъ и недавахъ никакво значение и сила прѣдъ настоящата мисль за войната, нейното благополучно и побѣдотосно свършване. — Отъ врѣме на врѣме сърдцата ни тó плавнувахъ, тó застинвахъ, като си прѣдлагахме и за сѣтненитѣ, които не са въ нашитѣ ржицѣ да ги знаеме, дѣто може би тая война да прѣкрати на нѣко-го отъ насъ животътъ. Уморени отъ течението на разни